

Na każdej polskiej monecie kolekcjonerskiej znajdują się:

- nominal
- wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej
- napis: Rzeczpospolita Polska
- rok emisji

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętnienia ważnych historycznych rocznic i postaci oraz do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie: nbp.pl/monety

Na Państwa dodatkowe pytania odpowiedzą nasi konsultanci pod numerem 22 185 17 05.

Sprzedaż wartości kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych NBP oraz przez sklep internetowy NBP.

24 sierpnia 2023 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie do obiegu srebrnej monety o nominale 10 złotych, która wraz z emitowaną przez Narodowy Bank Ukrainy monetą o nominale 10 hrywien wejdzie w skład zestawu „Przyjaźń i braterstwo to największe bogactwo”.

Narodowy Bank Polski jest centralnym bankiem państwa odpowiadającym za politykę pieniężną i stabilność cen. Jego funkcje określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa o NBP. NBP ma wyłączne prawo emisji pieniądza. Jako bank centralny nie prowadzi rachunków bankowych obywateli, nie przyjmuje od nich lokat, nie udziela kredytów. Prowadzi natomiast obsługę budżetu państwa, a także podmiotów sektora finansów publicznych. Gromadzi rezerwy walutowe państwa i zarządza nimi. Pełni funkcję banku banków, tworząc warunki do działania systemu bankowego. Jest również jednym z najważniejszych ośrodków naukowo-analitycznych w dziedzinie ekonomii i rynków finansowych. Więcej o NBP: nbp.pl

Narodowy Bank Polski

Dbamy o wartość polskiego pieniądza

NARODOWY
BANK POLSKI

Polskie Termopile

Warszawskie Termopile

Monety kolekcjonerskie

Polskie Termopile – Warszawskie Termopile

17 sierpnia 2023 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę o nominale 20 zł z serii „Polskie Termopile” – „Warszawskie Termopile”.

Po przegranej bitwie nad Bzurą w połowie września 1939 r. skrwawione oddziały armii „Poznań” i „Pomorze” pod wodzą generała dywizji Tadeusza Kutrzeby wycofywały się przez Puszcę Kampinoską i szosę zakroczymską do Warszawy. Równocześnie Niemcy dążyli do zamknięcia okrężenia wokół stolicy Polski. Do ubezpieczenia odwrotu polskich jednostek skierowano na przedpole Warszawy I batalion 30 Pułku Piechoty Strzelców Kaniowskich dowodzony przez majora Bronisława Czesława Kamińskiego. 20 września o świcie batalion opanował zalesione wzniesienia położone na zachód od zabudowań wsi Młociny i utrzymywał tę pozycję, ścierając się z przeciwnikiem i wytrzymując ostrzał artyleryjski.

Przed świtem następnego dnia kaniowczycy przeszli do sąsiedniej osady Placówka. Nie zastawszy tam przeciwnika, rozpoczęli przygotowania do obrony. Dwie kompanie I batalionu obsadziły zachodnie i południowe krańce tej miejscowości, zaś trzecia kompania, stanowiąca odwód, rozlokowała się w głębi wsi. Major Kamiński umieścił swój punkt dowodzenia w willi należącej do warszawskiego aptekarza Jana Gessnera i obserwował ruchy Niemców w okolicy. Po godzinie 9.00, gdy Polacy jeszcze budowali stanowiska obronne, na Placówkę niespodziewanie spadł potężny grad pocisków artyleryjskich. Przerażeni mieszkańcy osady schronili się w piwnicach domów. Od strony Wólki Węglowej oraz Radiowa nacierały na polskie pozycje oddziały 24 Dywizji Piechoty Wehrmachtu wsparte pojazdami pancernymi. Niemcy wdarli się do Placówki. Rozgorzał zacięty bój na płonących uliczkach, dochodziło do starć na bagnety i saperki. Major Kamiński poległ, prowadząc do przeciwnatarcia odwodową kompanię. Zginęło kilku innych oficerów: kapitan Tadeusz Rudowski, porucznik Karol Lange oraz podporucznicy Waclaw Tejchfeld i Stefan Bradmiller. Po blisko dwóch godzinach morderczej walki

zdziesiątkowani kaniowczycy zostali zmuszeni do wycofania się z Placówki.

Heroiczna obrona wysuniętych pozycji w Młocinach i Placówce przeszła do historii jako warszawskie Termopile. I batalion 30 Pułku Piechoty Strzelców Kaniowskich poniósł olbrzymie straty: ok. 500 zabitych i 250 rannych. Przyjmując na siebie mocne uderzenie przeważających sił wroga, żołnierze majora Kamińskiego wykonali powierzony rozkaz – skutecznie osłonili polskie oddziały zmierzające z rejonu Puszczy Kampinoskiej do Warszawy.

23 września 1939 r. żołnierze niemieccy dokonali zbrodni wojennej na ludności cywilnej Placówki. Rozstrzelali kilku mężczyzn, m.in. rzeźbiarza Józefa Belowa.

Nominał 20 zł

metal: Ag 925/1000

stempel: lustrzany

średnica: 38,61 mm

masa: 28,28 g

brzeg (bok): gładki

nakład: do 10 000 szt.

Projektant awersu: Urszula Walerzak

Projektant rewersu: Kajetan Karkuciński

Emitent: NBP

Na zlecenie NBP monety wyprodukowała Mennica Polska SA

Major Kamiński spoczął na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, zaś jego podkomendni na cmentarzu Wawrzyszewskim. Obrońców Placówki upamiętnia monument przed Hutą Warszawa, odsłonięty we wrześniu 1979 r.

Na rewersie znajduje się wizerunek majora Bronisława Czesława Kamińskiego oraz Odznaka 30 Pułku Piechoty Strzelców Kaniowskich.

Na awersie wszystkich monet z serii „Polskie Termopile” widnieje Atena, bogini sprawiedliwej wojny i mądrości.

Mateusz Napieralski